

I Cinderellas fotspår

Om kvinnligt företagande bland utlandsfödda invandrare.

Att flytta till ett annat land, att börja på nytt, lära sig språket, leva utan släktingar, det är en utmaning av den tyngsta sorten. Luz Marina Garcia Karlsson klarade uppgiften 2 gånger.

Först var det stora sovjetiska Ryssland som tog henne i sin hårda famn. För en flicka från lägre medelklass i Latin Amerika att få en gratis högre utbildning är som att vinna på lotto. Den ryska grammatiken var ingen lätt match men colombianskan gillade utmaningar. Bara den "hårda famnen" började kännas en aning för hård...

Luz Marina hamnade i Sverige och snart knackade hon på dörren till AF i Stockholm.

Vissa lyfte på ögonbrynen när deras högutbildade väninna tog jobbet som spärrvakt i tunnelbanan för 18 år sedan. "Man måste börja någonstans", - förklarade hon till bekanta, medan hon stämplade i deras remsor och låtsades inte märka förvånade blickar. "Idag är mina kunskaper i svenska otillräckliga men någon vacker dag... blir det ändring på det." Luz Marina hade studerat inom humaniora i Moskva, ämnen som var förknippade med språk, det vore svårt för henne att söka jobb motsvarande hennes utbildning. Hon hade rätt.

Det dröjde inte länge tills hon fick sin omgivning att häpna en gång till. Luz Marina fick sitt första barn och så var hon "fast" hemma under en viss tid. Under tiden lärde hon sig att hantera datorn. Men hon nöjde sig inte med Office Paket. Hon stormade datakunskaper med ett sådant glödande latinskt temperament så att det knakade och knastrade i databurken och röken gick från tangentbordet. Kunskaperna började "ge sig". De lät sig besegras av Luz Marinas iver.

När dottern var stor nog för att gå på dagis tog Luz Marina jobbet på ENTRA DATA AB. Från 1997 till 2000 jobbade hon som data konsult på företaget.

Nästa steg i IT-karriären var jobbet som Test Engineer (!) på NASDAQ OMX Market Technology, ett företag som jobbar med börsen, "the worlds largest exchange company" som det står på deras hemsida. Bekanta och kompisar trodde inte sina ögon eller öron. Där stannade hon i 13 år.

Luz Marina skapade sin framgång alldeles själv. Hon hade allt; en stor villa i Täby, en lycklig familj och en ljus framtid som en högavlönad dataingenjör. Framgången brukar ha sitt pris, dottern växte upp nästan utan henne, kändes det som. – Det får inte hända min lille son, tänkte hon och bestämde sig för att byta bransch.

En gång till valde colombianskan ett liv i förändring.

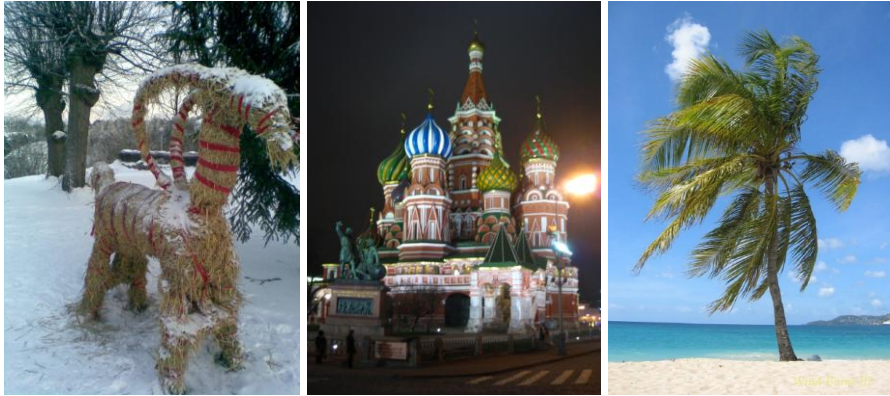
En gång till antog hon utmaningen och skulle börja från noll.

Hur många gånger stod hon inte på avgrundens brant, beredd att hoppa över den! Som vanligt hördes varnande röster bakom henne, de viskade att det är lätt att falla och göra sig illa eller förlora allt. Som vanligt lyssnade Luz Marina bara på sin inre röst som sa till henne: du kan göra det. Hon blundade och gjorde ett språng...

Idag driver Luz Marina en resebyrå Nordic Latin Travel på nätet och verkar vara nöjd med sitt liv.

Men jag är osäker. Hon har ett bestående karaktärsdrag: hon har röstat för ”change” en gång för alltid. Jag undrar vart hon tar sitt nästa steg.

Här är det slut på sagan om den colombianska Cinderella som får tacka sig själv, inte någon älva, skogs fe eller prins för att historien har fått sitt ”happy end”.

Länge leve de utlandsfödda kvinnliga företagarna!

Arbetsmarknaden stöter bort dem. Kulturkrockar ger dem blåmärken. Fördomar kränker och berövar de sista krafterna. Men de står ut.

De tar ingenting för givet utan kämpar och sliter trots de hårda villkoren. Ibland vinner de, ibland förlorar de. En del fastnar i sina egna otillfredsställda drömmar, känslor av besvikelse, av krossade förväntningar. Ett spindelnät som de själva vävde... Det inre hindret är svårast av allt att bekämpa.

Meningen med artikeln var inte att skriva en hyllning till Luz Marina Garcia Karlsson fast hon är värd en hyllning tusen gånger, utan att hitta ett svar på frågan som ständigt hålls aktuell:

Är invandrare en stor belastning för det svenska samhället eller en stor resurs?

Det svaret får var och en hitta själv. Men med Luz Marinas livshistoria vill jag hjälpa läsaren på traven.

Nana Amirajibi, frilansskribent.

2010-11-10